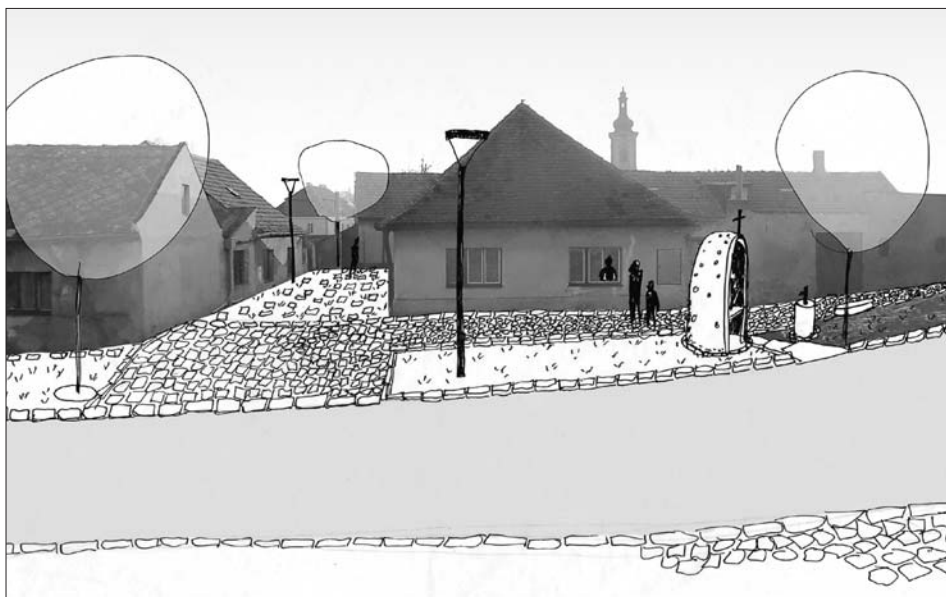

TÉMA MĚSÍCE

KOMUNIKACE PRO NEJSTARŠÍ ČÁST LÍBEZNIC

Ukázka z vítězného návrhu

EHL & KOUMAR ARCHITEKTI, s.r.o.

Celkem tři různé návrhy na úpravu komunikací v nejstarší části obce Líbeznice – v lokalitě U Kola a Na Hůrce – posuzovala v pátek 16. března komise složená z architektů a zástupců obce. Shodla se na nejvhodnějším řešení, které kombinuje asfaltový povrch komunikací s dlážděnými povrchy parkovacích stání a ostatních ploch. Ještě v letošním roce by měl vzniknout kompletní projekt pro stavební povolení. Na samotnou stavbu by mohlo dojít v příštím roce. Celá lokalita a plán na její významnou úpravu zasluhuje podrobnější informaci.

Postoloprťští z Líbeznice aneb obyvatelé líbeznických horek či hůrek. Počeštěný výraz latinského Porta Apostolorum (Brána apoštolů) nebo možná fakt, že benediktinský klášter tohoto názvu se nacházel v Postoloprtech či to byla vstupní brána do středověkých Líbeznic – to vše lze označit za možnost, proč se o obyvatelích ulice Na Hůrce říkalo, že jsou z Postoloprť. Oni i jejich sousedé ze Skalky či z Placu od kola by se konečně mohli dočkat úpravy veřejných prostranství v jedné z nejstarších částí obce, která by místu vrátila jeho středověkou váženost.

Středověké stopy původního opevnění se dochovaly částečně u čp. 88, ale není to jediný otisk historie. Půdorys i umístění domů podél ulice Na Hůrce se zcela podobá středověké parcelaci obydleného území, kterou zpracovali tehdejší „zeměměřiči“ zvaní lokátoři. Vstupní brána, obdélňkové náměstí a po jeho stranách usedlosti; položit na sebe mapové podklady zaniklé středověké vsi Svídnice a Líbeznice – podle měření ředitelky Oblastního muzea Prahy-východ jako přes kopírák.

Opuštěme historii, i když by se dalo připomenout i litinové kolo na čerpání vody z obecní studny nebo skalní suky (skalky) z buližníků či křemenů, které byly částečně vytěženy na stavbu obytných či hospodářských budov, a vraťme se do století jedena-

dvacátého. Současní obyvatelé této části obce jistě nebudou lpět na skoro středověké podobě ulic v podobě udusané hlíny s asfaltovými ostrůvky, ale dají přednost renesančnímu pojetí obce. Inspirace římskou kulturou je zde namístě, vždyť už Římané dláždili své ulice kamennou dlažbou. Podobnou, jako má třeba Mírové náměstí.

ATELIÉR EHL & KOUMAR SE INSPIROVAL TRADIČNÍM VENKOVSKÝM STYLEM

A právě s touto vizí byla připravena menší architektonická soutěž na úpravu doposud opomíjené a jakoby ve středověku zanechané části obce, kde současný svět připomínají jen „kde se dá“ zaparkované automobily. I nedá. Do soutěže byly pozvány tři architektonické ateliéry, které už Líbeznice trošku znají – ateliér Vyšehrad, podle jehož návrhu vznikla současná podoba Mírového náměstí, ateliér Ehl & Koumar bude realizovat novou „hasičárnu“

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

první měsíce roku patří kromě předsevzetí také výročním schůzím. Tuším, že vám teď asi zatrnulo. O čem že to chci psát? Nemyslím na schůze stranické. Myslím na pravidelné slavnostní sešlosti našich zahrádkářů, hasičů či baráčníků. Do života spolků prostě patří se jednou za rok tak trochu ve slavnostní náladě potkat, říct si pár vět o předešlém roce a domluvit se, co nachystat na letošek. Navíc na takové sešlosti dorazí vždy někdo z obce a také většinou alespoň jeden zástupce ostatních spolků. Je to milá tradice. Vždy platilo a platí, že se v obci cítíme vždycky víc doma, když si tu máme s kým popovídat, posedět u kávy nebo se třeba jen přívětivě pozdravit.

Důležité samozřejmě je, aby všechny ty spolky žily a také se pořád obnovovaly. Chci tedy využít tento prostor, abych přiblížil těm, které zatím třeba konkrétní informace minula, čím vším se dá v Líbeznici být. Jen pro přehlednost: baráčníkem, hasičem, zahrádkářem, skautem, fotbalistou, stolním tenistou, atletem, jogínem či joginkou, tanečником, bojovníkem, kravmagistou, skejťákem atd. Už jen z toho výčtu je patrné, že jsme co do možností sebeuplatnění neuvěřitelně bohatá obec. A to je dobře. U některých spolků je hned z názvu patrné, co od nich můžeme čekat. Jinde to ale přece jen vysvětlení vyžaduje.

Baráčníci neboli dobročinný spolek baráčníků nemá s rodinnými domky či baráčky společného zhora nic. Není to cech zedníků ani profesionálních developerů. Baráčníci vznikli v Kolíně na konci 19. století v hospodě, která se jmenovala Baráček. Předmětem jejich zájmu je historie, staré tradice a pomoc lidem. Líbeznická obec baráčníků čítá přes třicet lidí. Scházejí se na odpolední čaje, organizují výpravy za historickými památkami, do divadel i za nákupy. Představovat hasiče určitě není třeba. I oni by přivítali další posily. Neodmyslitelné patří nejen ke společenskému životu obce, ale přímo k ochraně jejich životních funkcí. Jsou všude tam, kde je třeba nějaká pomoc. Líbezníční zahrádkáři se starají nejen o své zahrádky, ale pomáhají také se zkrášlováním vzhledu obce. Každoročně pořádají soutěž o nejkrásnější rozkvetlý truhlík a nejkrásnější zahradu. Vyhlásili ji i letos. Tak si dejte hned od prvních jarních dnů záležet a nezapomeňte se před letními prázdninami přihlásit. Vyhodnocení proběhne jako každý rok na Líbeznickém posvícení.

Skautské středisko Willi patří k nejlépe fungujícím a také k nejpočetnějším ve středních Čechách. I přes chronický nedostatek vedoucích přibývají dokonce i nové oddíly. Samostatnou kapitolou tvoří všechny sportovní a taneční aktivity. Například z malého atletického oddílu o třiceti dětech je dnes oddíl se 150 malými sportovci. Rozvíjí se samozřejmě i kopaná a drží se i stolní tenisté. Nová hala Na Chrupavce dnes dává prostor úspěšné taneční škole a hned několika typům cvičení pro ženy.

Z toho všeho mám radost. Pro kvalitu života v naší obci je to ještě důležitější než opravený chodník.

S přáním krásných a aktivně prožitých Velikonoc

Váš starosta

Číslo měsíce: 11,4 – tolik milionů se plánuje letos investovat do rekonstrukce místních komunikací.

Dokončení na straně 3

„TAM U POŠTY SE PRODÁVÁ STATEK“

Plickův statek v Družstevní ulici v posledních dnech znovu ožívá. Celý areál nedávno koupil Martin Malý s manželkou a současnou přestavbou začíná postupně realizovat svůj sen. Po letech práce ve světě spíše virtuálním, v oblasti IT, se Martin Malý rozhodl udělat něco, na co si může sáhnout. Doslova. A nejen on, ale i mnoho dalších lidí.

Proč jste se rozhodl pro koupi této nemovitosti?

Jednoho dne za mnou přišel stavbyvedoucí, který bydlí v Líbeznících, a povídá: „Tam u pošty se prodává statek.“ Dodnes nevím, proč jsem kontaktoval realitku a domluvil si prohlídku. Přišel jsem dovnitř areálu a neviděl jsem stovky starých pneumatik na hromadách, polorozpadlé zdivo, dřevě střechy a neuvěřitelné množství různorodého „bordelu“. Viděl jsem budovy s nádhernými klenbami, prostranství plné levandulí a radost lidí, kteří jsou součástí tohoto areálu. V tuto chvíli jsem vůbec netušil, co z toho bude. U nemovitostí je to vždy o emocích, přijedete, zavřete oči, a víte ano–ne.

Díval jste se do historie tohoto statku?

Hledal jsem zatím jen zběžně a ptal se sousedů. Zaujaly mne dva příběhy. První se odehrával při stavbě hlavní budovy, kde v přízemí z boku směrem k poště je podlouhlé okénko a dům vedle je uskočen, aby nebránil ve výhledu. Statkář Plicka totiž oknem pozoroval, kdy začíná konkurence zavážet obilí. Druhý příběh je hrdou ukázkou počátků českého inženýrství, kdy synové statkáře Plicky začali v areálu konstruovat motocykly. Až na britské převodovky to byla její výroba, a to včetně motoru. Vyrobili je ke třiceti motocyklům a někde jsou prý dva kusy k vidění. Novodobou historii jsem nestudoval. Kupoval jsem statek od Pákišťance, který do objektu neinvestoval, stejně jako řada majitelů před ním. Pokud by někdo ze čtenářů věděl něco dalšího o statku a výrobě motocyklů, budu rád, pokud mi tyto informace zašle.

Co byste chtěl se statkem udělat?

Projekt jsem rozdělil na dvě etapy. První etapa má zachránit to, co se zachránit dá, tj. jedná se o rekonstrukci přední části areálu, blíže centra obce. Druhá etapa si klade za cíl propojit nové se starým. Toto prostředí má nenásilnou formou ukázat, že architektura stará více než 100 let může skvěle doplňovat tu dnešní.

Obec od první chvíle do přípravy projektu vstupovala. Zarazilo vás to?

Ano. Nečekal jsem, že se bude o rekonstrukci areálu někdo zajímat, natož do toho vstupovat. Položil jsem si tedy otázku: Proč? Odpověď je jednoduchá. Nejsem sám, komu záleží na tom, jak statek v centru Líbeznic vypadá, a to je přece dobře.

Na diskuzi se zastupitelé jste podle jejich názoru přistoupil s velkou vstřícností. Vyhověli jste i požadavku, aby výslednou podobu díla tvořil některý z význačných architektů. Nebylo to na vás trochu moc?

Musím navázat na předcházející bod. Vznikl tým, kde na jedné straně jsou zástupci obce, na druhé straně Architektonický ateliér 4A a na třetí já, investor. Každý má svou roli. Obec zná velmi dobře potřeby občanů, architekt je garantem, že vznikne něco hezkého, a já se starám o to, aby to do sebe zapadlo, šlo to realizovat a financovat. V podstatě

se dá říct, že zastupitelé obce byli můj konzultant a přispěli a stále přispívají ke zdatu projektu. Zmíním například diskusi o menší bílé budově v části směrem do centra obce. Architekti navrhli místo bílé budovy prosklenou „kostku“, měla oživit vstup do areálu. Na jednání zastupitelstva se tato moderna nesešla s pochopením a já tím byl roztrpčený. Vždyť to bylo tak hezké. Pak si ale vzal slovo obecní architekt a řekl: „Je škoda zahodit příležitost, že zde máme vedle sebe budovy, které nám ukazují, jak obec vypadala kdysi.“ V tu chvíli jsem si uvědomil, že je třeba ten pohled zachovat.

Na co všechno bychom se po rekonstrukci v areálu statku mohli těšit? Nevznikne z toho jen uzavřený areál pro pár vyvolených?

Při návrhu celého areálu jsme dbali na vyváženost komplexu, který musí být ku prospěchu občanů Líbeznic. Těším se, až provoz statku přinese pracovní příležitosti a bude místem, kde se lidé budou potkávat v každodenním životě i při významných příležitostech. Očekávám, že kromě části trvalého bydlení, což je zadní část objektu, zde budou kancelářské prostory, prodejny, restaurace a ubytovací služby. Původně jsme zvažovali ještě wellness a fitness, ale sotva jsme se pustili do práce, tak jsme zjistili, že v této části budovy na nás koukají kostlivci. Nakonec budeme rádi, když z toho uděláme sklady. Rekonstrukce takového rozsahu je věcí kompromisu a není možné zanedbat technický stav budov. Každý den bojujeme s různými detaily a jen díky neuvěřitelným lidem, kteří se na tom podílejí, se daří boj s těmito kostlivci neprohrát.

Ještě se vrátím k dotazu na uzavřenost areálu. Naopak mým snem je celý areál propojit s obcí. Dovedu si představit, že mezi areálem, červenou hasičskou zbrojnicí, bílou poštou a obecním úřadem vznikne náměstí, které bude krásným centrem obce.

Zmínili jste restauraci. Myslíte, že se to v naší obci užijí? Nebude to navíc první restaurace?

Koncept restaurace „Na statku“ zatím není ještě zcela domyšlen. Pokud vezmu do ruky křišťálovou kouli, tak vidím lidi sedící na krásné zahrádce se sklenicí piva, šálkem vynikající kávy a dortem. Uvnitř, v prostředí s cihlovou klenbou, kachlovými kamny a masivním nábytkem, se nachází posezení, které připomíná staré dobré časy na statku. Lidé sem chodí na skleničku chardonnay a při povídání mlsají nabízené dobroty. Chceme vytvořit místo, které zákazníka okouzlí nejen svým prostředím.

Podnikáte v oblasti stavebnictví. Jaké projekty máte úspěšně za sebou?

Já se považuji ve stavebnictví stále za nováčka. Dvacet let jsem pracoval v IT. Ve stavebnictví jsem sedmým rokem a teprve v posledních třech letech se mu věnuji na plný úvazek. Máme za sebou výstavbu deseti rodinných domů a majitelé těchto domů jsou spokojeni, neboť práce, kterou tam náš tým lidí, subdávatelů a dodavatelů odvádí, je špičková. Již při založení společnosti jsem věděl, že chci spolupracovat s řemeslníky a dodavateli z našeho regionu, a za sedm let práce musím říct, že to byla skvělá volba.

Co pokládáte za svůj dosavadní nejúspěšnější projekt?

Každý projekt je pro mne v něčem cenný a považuji jej za úspěšný. Podstatné je, zda ten, kdo v domě žije, je spokojen. Pokud ale mám něco vypíchnout, tak to je náš první dům, který jsme postavili v roce 2012. Dalším mezníkem byl vloni dokončený pasivní dům. Nyní je před námi výzva jménem statek.

Hodláte statek po dostavbě někomu prodat, nebo máte jiné plány?

Jak už jsem zmiňoval, je projekt rozdělen na dvě etapy. Etapa I. je rekonstrukce stávajících objektů a etapa II. je výstavba bytového domu. Můj plán je

Martin Malý

foto -na-

začít etapou I. a sanovat a opravit staré budovy. Následně, v rámci etapy II., postavit bytový dům, který bude prodán, a nakonec dokončíme rekonstrukci. Mým cílem je pak celý zrenovovaný komplex provozovat.

Jak vlastně hodnotíte jako občan Hovorčovic naši obec?

Líbeznice udělaly za posledních několik let obrovský krok dopředu. Staly se přirozeným centrem regionu díky výborné dopravní dostupnosti, škole a nabízeným službám. Navíc zde vznikají úžasné stavby, renovují se komunikace a vytváří zájem pro občany. Obec má svou duši a soběstačnost. Hovorčovice jsou jiné. Jsou téměř 100% rezidenční oblastí, která je v oblasti služeb hodně vázaná na Prahu. V posledních letech se ale také rozvíjejí, mají dvě nové školní budovy, opravené komunikace a zajímavý kulturní život.

Co by se podle vás mělo změnit?

Koukám na to z pohledu regionu, který je atraktivní díky své dostupnosti do Prahy a novým průmyslovým objektům podél D8. Tato atraktivita s sebou nese i řadu stinných stránek a to je zatížení stávající infrastruktury, zhoršení životního prostředí a obtížnější udržení svébytné lokální kultury. Proto si myslím, že je podstatné řešit dopravu tak, aby nezatěžovala centra obcí. Například vést nové silnice podél obcí, nikoli skrze ně. Dále budovat cyklostezky a cesty pro pěší mezi sousedními obcemi, sázet zeleň podél těchto cest a oddělovat zelenou stěnou velké komunikace od obytných oblastí. V neposlední řadě je to koordinace kulturních aktivit mezi vesnicemi ve smyslu informací: jarmark v Měsíčích, zábava v Mratině, závody v bruslení v Hovorčovicích a ochutnávka vín u nás „Na statku“ v Líbeznících.

Bavili jste se o plánech. Kdy ale bude možné zajít do Plickova statku na večeri nebo na kávu? Kdy bude celý areál hotov?

Plánovaná časová osa závisí na již zmiňovaných kostlivcích. Letos v létě chceme mít hotovou hrubou rekonstrukci areálu, říkám tomu „Etapa I. pod střechem“, a na přelomu 2019/2020 pak hotovou etapu II. „Bytový dům“. Na něco dobrého do restaurace/vinárny vás pozveme v roce 2021. A tím se vlastně můj sen naplní – budu šťastný, když „Statek“ bude místo, které žije a přináší lidem radost. Treba v podobě dobrého jídla či pití.

-na-

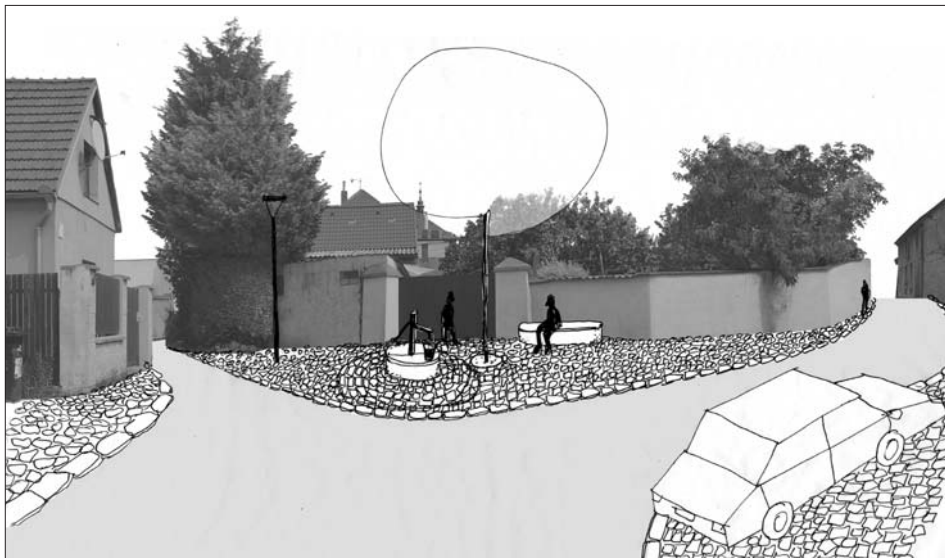
Dokončení ze strany 1

i zázemí technických služeb a FAM architekti byli také účastníkem soutěže o novou podobu hasičské zbrojnice s velmi zajímavým návrhem. FAM se bohužel z kapacitních důvodů omluvil, a byl proto do soutěže přizván ateliér IXA.

Odborná porota v čele s profesorem AVU Emilem Příkrým, spolupracujícím architektem Janem Hájkem i výtvarníkem Miroslavem Jakubčíkem spolu se zástupci obce i stavebního odborníka měla po seznámení se s jednotlivými návrhy celkem rychle jasno. Pro zadavatele soutěže možná lehce překvapující, protože původní představa dlážděných vozovek, předložená opět ateliérem Vyšehrad, byla vytlačena návrhem asfaltového povrchu páteřních komunikací. Drobnou kamennou dlažbou, „mechovou“ kamennou dlažbou i zatravněnými plochami pak byla upravena veškerá zákoutí mezi domy a také křivolaké uličky; tím vším se utváří jedinečný charakter tohoto středověkého založení naší obce.

„VODA VE STUDÁNCE U KOLA SE STÁČÍ, PES SI V KÝBLU ČENICH SMÁČÍ“

Jednoznačným vítězem se tímto návrhem stal ateliér Ehl & Koumar. „Inspiraci jsme hledali v tradičním venkovském prostoru; znovu objevujeme typické prvky, jako je lavička na zápraží, studna na křižování cest, pítka pod stromem, kaplička na návsi, travou prorůstající kamenná cesta vedoucí k domu, pes štěkající u sousedů za zdí, děti si hrají na hřišti a opodál sedí babičky a klábosí,“ říká jeden z autorů návrhu Tomáš Koumar. Prostě venkovská idyla. A jeho kolegyně Jana Vichorová vnesla do návrhu i trochu vesnické lyriky při popisu jednotlivých drobných architektonických prvků: „Voda ve studánce U Kola se stáčí, pes si v kýblu čenich smáčí.“ Nebo: „Uprostřed návsi stojí kaplička, by připomněla lidem Pánbíčka.“ Posedět si pod kaštanem a pozorovat děti při hře na pískovišti či na lavičce pod jabloní sledovat běžný vesnický cvrkot...

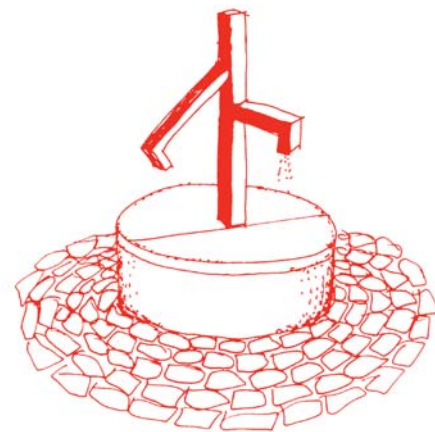
Vítězný návrh – studánka U Kola

EHL & KOUMAR ARCHITEKTI

Důležitým prvkem je však i nový návrh dopravního řešení, který by měl přispět ke zvýšení bezpečnosti provozu s minimálními omezeními pro rezidenty. Ulice U kola a Na Hůrce vytvoří jednosměrnou smyčku, přičemž výjezd z lokality bude ústít z ulice Na Hůrce, kde je dostatečný výhled do ulice Zdibské. Vznikne zde také přes dvacet parkovacích míst pro případné návštěvy postoloprtských.

Nejlepší návrh soutěže je znám, takže ať žije vítěz! Než však začnou práce na projektové dokumentaci, zástupci obce i projektantů pozvou v dohledné době líbeznické postoloprtské na společnou schůzku nad návrhem plánovaných úprav. Jejich názory či oprávněné připomínky pak budou podkladem pro finální projekt ke stavebnímu povolení.

Ludmila Jirásková Červínová

Detail studánky

EHL & KOUMAR ARCHITEKTI

TEMA

BUDE SE LÉTAT, NEBO NE?

Jak to dopadne s rozšířením Letiště Vodochody, je stále ve hvězdách. Posledních několik rozhodnutí ze strany úřadů a soudů stojí spíše na straně letiště než obcí v bezprostředním okolí a jejich obyvatel. Investorovi – společnosti Penta – se podařilo zvrátit rozhodnutí ministra životního prostředí, který v roce 2014 zrušil původní kladné stanovisko EIA (proces posuzování vlivů na životní prostředí). Přestože se o to obce včetně Líbeznic opakovaně ucházely, soudy jim v celém sporu nepřiznaly práva účastníků řízení. „Nemohly jsme proto předložit naše věcné argumenty, proč pokládáme rozšíření letiště v daném místě za nevhodné a nepřijatelné,“ vysvětluje starosta Martin Kupka. Právě proto se obce v bezprostředním sousedství vzletové a přistávací plochy obrátily na Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku. „Obce si přirozeně zaslouží, aby jejich připomínky soud vyslechl a posoudil je. Nechceme nic víc a nic méně než rovnocenné postavení,“ zdůrazňuje Martin Kupka.

Podání ke štrasburskému soudu ale nemá odkladný účinek. Znamená to, že Penta může pokračovat v projednávání celého záměru a požádat také o územní rozhodnutí a následně stavební povolení. Podle vyjádření ředitele letiště Martina Kačura pro MF Dnes připravuje společnost v současné době novou dokumentaci pro územní povolení. Původní verzi z roku 2014 nemohou využít kvůli celé řadě legislativních změn. Podle jeho slov by rádi hotovou dokumentaci předložili v polovině roku. „To nemohou stihnout,“ oponuje Martin Kupka.

PŘEKÁŽKOU JE NEEEXISTUJÍCÍ NAPOJENÍ NA DÁLNICI

Pro rozšíření letiště by Penta musela postavit také mimoúrovňovou dálniční křižovatku u Odoleny Vody. Nové napojení letiště na dálnici je jedna z jasných nepřekročitelných podmínek. Pro stavbu křižovatky ale není možné v současné době získat souhlas, protože ji už dříve soud vyřadil ze Zásad územního rozvoje Středočeského kraje. Rozhodnutí o souhlasu či nesouhlasu s opětovným zařazením do tohoto závazného „územního plánu“ kraje bude ležet na krajském zastupitelstvu. Kdy se o aktualizaci závazného dokumentu bude jednat, ale zatím jasné není. Proti

stavbě křižovatky se v současné době staví i přímo sousedící Odolena Voda. Většinu tamních zastupitelů vadí, že by nové napojení přivedlo do města více tranzitní dopravy.

„Chybějící dálniční napojení může rozšíření letiště nakonec zabránit nebo je znovu zdržet,“ vysvětluje Martin Kupka a dodává, že starostové obcí se samozřejmě obrátí se svými argumenty na krajské zastupitele. „Sám budu proti tomu, aby se dálniční křižovatka do Zásad územního rozvoje Středočeského kraje vrátila,“ doplňuje Martin Kupka.

Obec Líbeznice podle jeho slov vůči dopravě černé svědomí mít nemusí. Dlouhodobě se podílí na zlepšení současného dálničního napojení ve Zdiibech. Na současnou rekonstrukci dálničního mostu by mělo navázat vybudování nové přímé sjezdové rampy směrem do Neratovic.

Společnost Penta usiluje o rozšíření letiště už několik let. Chtěla by odhavit až 3,5 milionu cestujících ročně, hlavně prostřednictvím nízkonákladových a nepravidelných linek. Letecký provoz by se měl podle zpracované dokumentace EIA omezit na denní dobu.

V noci by mohly přistávat jen opožděné lety. K rozšíření letiště se v květnu 2010 vyjádřili i občané Líbeznic v místním referendu. Při účasti 54,6 % občanů hlasovalo 82 % proti.

-na-

TÉMA

KUDY? TUDY. A BOHUŽEL ROVNĚ PŘES LÍBEZNICE

Nestárnou jenom lidé, stárnou i stavby, a to včetně mostů. Na rozdíl od pražského Libeňského mostu má Ředitelství silnic a dálnic jasno v tom, že most na 1. kilometru dálnice D8 na Ústí nad Labem a dále na Drážďany se po částech zbourá a postaví nový. Také po jednotlivých částech. Oprava se zásadně dotkne i podjezdu pod dálnicí, který využívají všichni ti, kdo jedou přímo do Libeznic a nebo míří po obchvatu Libeznic směrem na Neratovice.

Jak jsme již informovali v únorovém čísle zpravodaje, došlo a dojde v některých dnech k úplné uzavírci podjezdu pod dálnicí. Bohužel v těch dalších, to znamená **od 10. března do 31. října**, bude podjezd pod dálnicí uzavřen částečně a veden pouze jedním pruhem a jen jedním směrem. Od Libeznic na Zdíby.

Objízdňá trasa bude jistě dobře vyznačena a plně v souladu s dopravními normami, ale přesto mnoho řidičů jezdí „po paměti“ a zcela určitě se párkrát stane, že se majitelé vozidel setkají tváří v tvář zákazů vjezdu. A místo jízdy do Prahy se ocitnou nedaleko Kralup. A to, jak pravil český velikán Jára da Cimrman, „jistě nepotěší“.

OPRAVA DÁLNIČNÍHO MOSTU

Libeznicím oprava mostu nepřinese nic dobrého, ba naopak. Po několika letech užívání obchvatu Libeznic nezanedbatelné množství řidičů konečně pochopilo výhodu tohoto dopravního vylepšení a dalo přednost plynulý jždě na Zdíby před popojžděním středem naší obce. Bohužel na ply-

nulost jízdy budou všichni muset na delší dobu zapomenout. Minimálně do konce října se Libeznice stanou opět jednou z tranzitních obcí a přes Mírové náměstí budou v dopravních špičkách popojždět kolony vozidel i autobusů.

MĚJTE TRPĚLIVOST PŘI KAŽDODENNÍ JÍZDĚ

Představitelé obce si jsou plně vědomi problému, které všem občanům Libeznic oprava dálničního mostu ve Zdíbech přinese, ale zrovna tak si vedení obce uvědomuje nutnost opravy havarijního stavu mostu na dálnici.

Moc proto všechny žádáme o trpělivost a pevné nervy při každodenní jždě do Prahy. Vstřícné gesto obce se souhlasem s objízdňou trasou po „staré Mělnické“ třeba významně pomůže při přípravě výstavby mimoúrovňové křižovatky právě ve Zdíbech, která by pak mohla posunout používání libeznického obchvatu na vyšší „level“.

-Lč-

OBECNÍ POLICIE

BEZPEČNOSTNÍ SITUACE V OBCI LÍBEZNICE V ROCE 2017

Podle statistik OO PČR Odolena Voda bylo v katastru obce Libeznice v uplynulém roce spácháno celkem 31 trestných činů, z čehož bylo nejvíce, a to 8 trestných činů, spácháno vloupáním do novostaveb nebo stavebních buněk. Ve 4 případech došlo ke vloupání do rodinných domů, ve 2 případech došlo k odcizení motorového vozidla a v jednom případě ke vloupání do motorového vozidla a k poškození motorového vozidla.

Zjištěn a objasněn byl jeden případ řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu s hladinou vyšší než 1 promile a čtyři případy řízení motorového vozidla v době uložení zákazu činnosti. Dále byl objasněn jeden případ neoprávněného držení platebního prostředku a jeden případ nebezpečného vyhrožování.

Zbýlé nahlášené trestné činy se týkaly například zanedbání povinné výživy, internetových podvodů aj.

Objasněnost trestné činnosti spáchané v obci Libeznice v roce 2017 činí 29,03 %. V roce 2017 došlo k mírnému nárůstu trestné činnosti na území obce oproti roku předchozímu. Stav počtu trestných činů se v posledních letech stabilizoval a výkyvy jsou minimální. Na uvedených výsledcích má zásluhu spolupráce mezi OOP Odolena Voda a Obecní policií Libeznice, která se podílí na objasňování trestné činnosti v obci a zejména na preventivní činnosti.

Přínosem pro bezpečnostní situaci v obci je instalace bezpečnostních kamer obecní policie, které působí zejména preventivně a v případě potřeby i jako důkazní materiál při objasňování přestupku nebo trestného činu.

V loňském roce 2017 byl mimo jiné na základě kamerových záznamů obce usvědčen pachatel vloupání do potravin nebo vandalové, kteří poškozovali veřejné prostranství.

Ukázka ze zásahu obecní policie

foto archiv OP

Rozbor trestné činnosti	rok 2012	rok 2013	rok 2014	rok 2015	rok 2016	rok 2017
spácháno celkem	41	95	55	35	26	31
objasněno přímo	6	12	11	7	6	3
objasněno dodatečně	18	30	10	13	9	6

Obecní policie Libeznice řešila za rok 2017 celkem 301 přestupků, z čehož bylo příkazem na místě uloženo 201 pokut a 65 přestupků bylo postoupeno správním orgánům. U zbylých přestupků nebylo přistoupeno k uložení finanční sankce a postačilo ze strany obecní policie pouze napomenutí.

BEZPEČNOSTNÍ KAMERY MOHOU PŘÍSPĚT K OBJASNĚNÍ TRESTNÉHO ČINU

Strážníci dále asistovali v průběhu roku 2017 při 31 dopravních nehodách, dále u 12 požárů, zajišťovali 14 kulturních akcí, uspořádali 5 bezpeč-

nostně preventivních přednášek a ve spolupráci s PČR se zúčastnili 3 dopravně bezpečnostních opatření. Ve 12 případech poskytli technickou pomoc občanům, v 17 případech řešili nalezené věci, v 17 případech vyjžděli na oznámení o napadení objektu na základě elektronického zabezpečení obecních budov nebo na základě oznámení od občanů, ve 3 případech byli strážníci požádáni záchrannou službou o resuscitaci osoby automatickým externím defibrilátorem, ve 3 případech posloužili strážníci na žádost orgánu činného v trestním řízení jako nezúčastněná osoba při domovní prohlídce, v 8 případech oznámili podezření ze spáchání trestného činu PČR a v 19 případech byly oznámeny různé závady v obci. Odchyceno bylo 48 volně pobíhajících psů. Na linku Obecní policie Libeznice bylo přijato 461 evidovaných oznámení.

Rudolf Sedlák

POŽÁRY

Za uplynulé dva měsíce roku 2018 vyjžděly hlídky obecní policie a jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Líbeznice ke čtyřem oznámením o požárech v katastru obce Líbeznice a v sousedních obcích.

První požár byl oznámen 30 minut po půlnoci 1. 1. 2018, kdy v obci Líbeznice na křižovatce ulic Mělnické a Na Mýtě došlo k zahoření papírové krabice od pyrotechniky, kterou neznámý mladík „chytře“ uklidil k plastovým kontejnerům s tříděným odpadem. Přivolaná hlídka OP na místě krabici uhasila ručním hasičím přístrojem a za pomoci spoluobčanů bylo místo ještě prolito vodou, aby nedošlo k opětovnému vznícení.

OD NOVÉHO ROKU ZASAHovali HASIČI UŽ NĚKOLIKRÁT

Dne 19. 1. 2018 bylo v dopoledních hodinách přijato oznámení o požáru lesního porostu v katastru obce Bořanovice. Na místo byly přivolány jednotky HZS Neratovice, SDH Líbeznice a SDH Zdíby. Zde bylo zjištěno, že pracovníci najaté společnosti pálí vykácený lesní porost a tuto činnost nenahlásili

Líbezníční hasiči pomáhají stále častěji

foto archiv OP

příslušnému Hasičskému záchrannému sboru. Věc si převzal velitel HZS Neratovice k dalšímu opatření pro podezření z přestupku.

Ve dnech 13. 2. a 24. 2. 2018 zasahovala jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Líbeznice společně s hlídkou obecní policie při požárech rodinných domů v obci Měšice. V prvním případě se

jednalo o požár garáže, která je součástí rodinného domu, a ve druhém případě se jednalo o požár spalin v komíně u domu. Na místě zasahovaly jednotky HZS Neratovice, HZS Aero Vodochody a SDH Zdíby.

Rudolf Sedlák

ZADRŽEN PACHATEL VLOUPÁNÍ

V nočních hodinách 22. 1. 2018 přijala Obecní policie Líbeznice oznámení o tom, že se někdo pohybuje v prostoru areálu sběrného dvora v obci Líbeznice. Hlídka obecní policie společně s hlídkou OO PČR Odolena Voda vyjela prověřit oznámení a na místě zadržela muže, který násilím překonal oplocení pozemku a zde si připravoval věci k odcizení, zejména železo a drahé kovy z již odevzdaných elektrospotřebičů. Lustrací zadrženého muže bylo zjištěno, že byl v posledních třech letech odsouzen za krádež a před několika měsíci byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Muže si převzala hlídka OO PČR Odolena

Želízka

foto archiv OP

Voda, kdy mu bylo následně ze strany policejního orgánu sděleno obvinění z přečinu krádeže, a v případě odsouzení je ohrožen trestem odnětí svobody od 6 měsíců do 3 let.

-rs-

NÁLEZ ZEMŘELÉHO

Dne 14. 2. 2018 byla ve 12.00 hod. požádána hlídka Obecní policie Líbeznice operačním důstojníkem PČR o zajištění místa nálezu zemřelé osoby mezi obcemi Bašť a Předboj. Hlídka OP bylo zjištěno, že zemřelá osoba se nachází na poli nedaleko polní cesty mezi obcemi Bašť a Předboj v katastru obce Bašť.

Hlídka OP zajistila místo proti vstupu nepovolaných osob a vyčkala do příjezdu hlídek PČR, kriminalistického technika a lékaře. Předběžným ohledáním na místě nálezu bylo ze strany PČR vyloučeno cizí zavinění, což by měla následně potvrdit nařízená soudní pitva. Dále bylo zjištěno, že se jednalo o pohřešovaného cizince, který odešel z místa trvalého bydliště s tím, že spáchá sebevraždu.

-rs-

ZÁSADY BEZPEČNÉHO CHOVÁNÍ PRO SENIORY

Dne 24. 2. 2018 od 15.00 hodin uspořádala Obecní policie Líbeznice v Komunitním středisku Archa přednášku pro seniory na téma „Jak zvýšit své bezpečí a ochránit svůj majetek“.

V rámci přednášky představili strážníci projekt „Bezpečný domov“, kdy cílovou skupinou tohoto projektu jsou senioři a osoby se zdravotním tělesným postižením a osoby žijící osamocně. Cílem tohoto projektu je zabezpečení domova proti vloupání a vzniku, respektive včasnému zjištění nežádoucího stavu v domě či bytě (požár, úniku plynu nebo jiných jedovatých zplodin) a monitoring osamělé žijících osob.

Rudolf Sedlák

„Bezpečný domov – Líbeznice“

foto archiv OP

Retro KOUTEK

BŘEZEN, ZA KAMNA VLEZEM

Končíci turnusy jarních prázdnin, kdy se na československých horách vystřídaly děti z celé socialistické republiky, byly sice předzvěstí blížícího se jara, ale zima se přece jenom držela u moci pevně zaseknutými drápký. Se slunečními paprsky vyrazili zahrádkáři s hráběmi na krtince, pálení „vlků“ z ovocných stromů pronově blízké i široké okolí, pohled na vykukující hlavičky pestrobarevných krokusů i bílých sněženek lákal na výlet do přírody; přesto večery byly stále spíše zimní.

Po teplé večeri rychle honem k televizi, ať nepropásneme další díl oblíbeného seriálu. *Televizní noviny* skončily a nastupuje *Nedělní chvilka poezie*. A po ní už honem do křesla a už se dočkáme dalšího dílu skvělého seriálu z pera Jaroslava Dietla. A že jich bylo! Sedmdesátá normalizační léta to do nás hrnula přímo pod tlakem – *Nejmladší z rodu Hamrů*, *Muž na radnici*, *Žena za pultem*, *Zákony pohybu*, *Plechová kavalérie*, *Inženýrská odysea* či *Okres na severu*. Třináctidílné seriály nás zavedly do prostředí socializace vesnice a do období vzniku kvalitního socialistického zemědělství, podrobně jsme se seznámili s problémy soudruha Pláteníka jakožto předsedy OV KSČ severočeského průmyslového města, s životem kolektivu prodavaček samoobsluhy a zejména prodavaček lahůdek pod vedením uvědomělé Anny Holubové v podání Jiřiny Švorcové, která mladším kolegyním (například koktavé Jiřince) byla spíš spravedlivou matkou, období žní s pečlivě naplánovaným harmonogramem společného sečení obilí jsme prožili jednak s řidiči kombajnů, kteří posekali republiku od Čierné při Čope až po Aš, jednak s jejich rodinami, které trpělivě a chápavě podporovaly své muže a otce. Nejen zemědělství a práce stranických funkcionářů nás provázely předjarními večery, poznávali jsme i prostředí technické, kdy jsme podrobně prožívali s partou mladých inženýrů práci na jejich zlepšovacím návrhu na úpravu tryskového tkalcovského stavu. Jejich práce doslova „posadila na zadek“ všechny soudruhy z kapitalistické ciziny. Seriál z prostředí výroby litinových radiátorů líčil boj mezi starým vedením podniku a mladými nadšenými inovátory; boj to byl přímo antagonistický, ale jako v pohádkách i zde zvítězilo socialistické dobro nad zpátečnickým zlem.

PIONÝRSKÁ VLAŠTOVKA I AZIMUT

Naštěstí se v hlavním vysílacím čase Československé televize objevovaly jednou za čas i seriály „koukatelnější“, jako byla *Taková normální rodinka* s babičkou-detektivem, želvami Poldinkami a dvěma raubíři, *Slovácko se nesúdí* nás zavedlo mezi bodré Moraváky a sága z prostředí jednoho fiktivního žižkovského pavlačového domu nás lákala na sledování úžasných hereckých výkonů Jany Hlaváčové, Josefa Vinkláře, Jiřího Adamíry, Aleny Vránové či Miloše Nedbala, to byl přímo herecký koncert. Seriál natáčený v době pražského jara bohužel prošel velkou cenzurou a mnoho scén bylo vystřiženo a přesunuto do trezoru. Co však nikdy v trezoru neskročilo, to byl seriál *30 případů majora Zemana*. Coby dítě jsem očekávala každý díl s napětím, jak bude dopaden vrah, usvědčen lupič nebo zachráněna psychicky týraná nádražní pokladní. A když Rudolf Jelínek alias Jirka Hradec cválal na koni po pláži na Kubě... Pravda, některé díly byly i na mě tenkrát trochu moc, ale „Bestie“ či „Kvadratura ženy“ všechno zase vyvážíly zpět do napětí.

Sága rodu Forsythů způsobovala nemalé dopravní kolony, kdy se chataři a chalupáři vraceli

Pohádkové dívánky

foto Google

Pan Vajíčko

foto Google

Ida Raskenová

foto Google

v neděli domů přesně na čas, aby ani jeden díl seriálu jejich manželkám neunikl. To samé se týkalo další totální endoprotézy nebo operace kolena hokejového reprezentanta na oddělení ortopedie *Nemocnice na kraji města* pod vedením primáře Sovy.

My děti jsme se zase těšily v neděli ráno na *Pohádkové dívánky* se Štěpánkou Haničincovou a čertíkem Bertíkem. Pásma pohádek byla proložena vždy dílem nějakého seriálu *Kamarádi* nebo *Tajemství proutěného košíku*. Animovaný maďarský seriál *Podivuhodná dobrodružství rodiny Smolíkovy* včetně souseda i bývalého milého paní Smolíkové Pišty Hufnágla nás doslova přibíjel k obrazovce. Černobílé sobotní podvečery patřily seriálům pro děti a mládež – *Čtyři z tanku a pes*, *Tajuplný ostrov* s Omarem Sharifem jako kapitánem Nemem, Pipi punčochatá bydlící ve Vile Vilekule s koněm a opičkou, příhody klokana Skipiho v australské buši, novozélandské příběhy Děti z Kouřové hory nebo jsme prožívali dětská dobrodružství s roztomilou švédskou holčičkou Skrallan (v jedné epizodě třeba stále dokola opakovala: „Mami?“ „Ano Skrallan?“ odpovídala maminka. „Ty jsi hloupá,“ odpověděla jí dekuška. Dodnes nevím, co to bylo za hru, ale od té doby jsem s ní pravidelně obtěžovala moji maminku a plně chápu, jak jsem jí tím musela lézt na nervy. Mami?).

U Švédska bych se malinko zastavila a zajela k Raskenům na jejich statek. Vzpomínáte na neuvěřitelně ošklivou ldu, jejíž „krása“ se stala v roce 1976 synonymem pro ošklivou ženskou? V jedné epizodě rodila jedno ze svých mnoha dětí přímo ve chlévě při dojení krávy. Seriál byl terčem posměchu i mezi školní mládeží – při vybírání pravidelných finančních příspěvků na děti z Angoly či jiných rozvojových států byl navržen další příspěvek: Dneska se vybírá na Švédsko. A Proč? Raskenům chciplá kráva.

Večerní švédský detektivní seriál *Čestné modré oči* byl s hvězdičkou. Tajně jsme sledovali pootevře-

nými dveřmi do obýváku hlavně jeho začátek – na obrazovce bylo mnoho modrých očí v jedné části se objevila kreslená žena-vamp. Začala se svlékat, a to až donaha. Pak si na holých zádech rozepnula zip a svlékla si lidskou podobu a byla z ní krysa. Zase si zipem na zádech rozepnula krysu a z její kůže vystoupila zase žena-vamp. A tak to šlo po celou dobu titulků. To bylo něco!

JÁ JSEM PEPA SMOLÍK...

Ale nebyly to jen seriály, na co můžeme s lehkou nostalgií vzpomínat. Sobotní večery jsme prožili ve víru východoněmecké estrády *Ein Kessel Buntes*, českého *Televarieté* nebo zábavného pořadu *Zpívá celá rodina* či soutěže *Deset stupňů ke zlaté*. Pondělní večery byly neodmyslitelně spjaty se slovenskými televizními inscenacemi. I pro sport se našel vysílací čas a mezi nejoblíbenější přenosy patřilo krasobruslení: „Na ladovou plochu nastupují pretekáři z Československé socialistické republiky. Pro diváky černobílých televizorů – on v belasom úbore, ona v belasých tylových krátkých šatočkách posetých flitry...“ zněl hlas športového komentátora Karola Poláka (prosím omluvte špatnou kvalitu slovenčiny, závada není na vašich přijímačích... a naskočil monoskop).

Pan Vajíčko ukončil reklamní blok, kde Vitana vařila za nás, a paní hlasatelka pozvala k televizní obrazovce ty nejmenší. Začal Večerníček a s ním další pohádky ovčí babičky, příhody robota Emilka nebo televizního strašidylka Famfulínka. A teď, děti, pravidelnou lžičku zdravého rybiho tuku, vyčistit zoubky a šup na kutě. Dobrou noc, a ať vás blechy štipaj celou noc.

Elča

DĚTSKÝ KARNEVAL

Tradiční dětský karneval s Vandou a Standou se letos již podruhé konal v naší nové multifunkční hale Na Chrupavce.

Oproti původnímu místu konání (v tělocvičně ZŠ) je to místo velmi přívětivé i pro rodiče, z „rámusu“ se lze jít občerstvit do Žluté karty a celkové zázemí haly je velkorysejší a výrazně pohodlnější. Líbeznický karneval pozorují z pozice rodiče již devět let a za tu dobu je vidno, že stále více a více rodičů si dává záležet na tom, aby dítě oblékla originální masku, supermarketové „princezny a policisté“ se již téměř nevyskytují. Co se naopak téměř nemění, je průběh karnevalu. Vanda se Standou jsou sice jistota, řekla bych však, že je trošku škoda, že se repertoár písní, soutěží a posloupnosti v podstatě nemění. Možná

by stálo za zvážení udělat nějaký „refresh“ a karneval by opět začal zajímat třeba i větší děti. Dříve byla mezi maskami spousta dětí nad deset let, letos to vypadalo, že deset je horní hranice, a i tak bylo desetiletých poskrovnu.

SUPERMARKETOVÉ MASKY PRINCEZEN A POLICISTŮ UŽ MOC VIDĚT NEJSOU, NAOPAK NĚKTERÉ Z MASEK BYLY SKUTEČNĚ ORIGINÁLNÍ

Co se masek týká, k vidění jich byla opravdu široká škála. Přišly princezny, divoženky, různé superhrdinové, mochromůrky, berušky, kočičky, piráti i vodníci. Potud standard, přítomna byla ale i spousta masek vsutku velmi originálních, například dvojice pralidí, hráškový lusk nebo čert na koze. Poslední zmíněný byl doslova jako živý, tělocvičnu brázdil na „koze“ (odrážedle oblečeném jako koza) doslova čertovskou rychlostí, místy ho bylo vidět pouze jako

žízlivou čáru. Na stupně vítězů letos vystoupil roztomilý šneček, hrašek „dva v jednom“ a pralidé, kteří byli dotaženi do posledního detailu. Cenami dětem byly plyšové hračky, hrnečky a krásné dorty z Ovocného Světozoru.

P. S.: Pod čáru přidávám čistě své subjektivní dojmy. V letošním roce nás poprvé čekal karneval se dvěma potomky v rodině. Původně mi přišlo, že půlroční miminko prostě bude v kočárku a nebude se účastnit. Jeho starší sestře to ale bylo líto a zalobovala u babičky, že maska musí být i pro ségru a nejlépe stejná. Výběr tak padl na hrašek. Babička zakoupila propriety na výrobu, následovaly dvě kostýmní zkoušky a praktický test, zda velká unese malou. Naprosto nesoudně pak musím konstatovat, že starší dcera má můj obdiv. Dvě hodiny nosila s jednou přestávkou na břiše při svých 32 kg našeho 7,5 kg těžkého cvalíka a držela a držela... a zařídila tím k svačině dort půlce Nedvědovy ulice. Náš mrkovový za druhé místo vydržel pouze do Žluté karty, kde nám personál ochotně bez nároku na „koronavirus“ zapůjčil nádobí, a ke kávě dort posloužil svému účelu.

Radka Maurová

Maškarňá rej

foto Václav Mikoš

Lusk hrášku v podání Julinky a Karolínky Maurových

foto Václav Mikoš

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

RUŠNÝ TÝDEN V NAŠÍ ZUŠ

V uplynulém týdnu měli někteří žáci a s nimi i jejich pedagogové naší školy napilno, probíhala totiž okresní kola soutěží vyhlašovaných každoročně ministerstvem školství pro umělecké školy.

V pondělí 12. února se náš teprve devítiletý bubeník Štěpán Tsvirko ze třídy pana učitele Pospíšila zúčastnil soutěže v oboru bicích nástrojů v Brandýse nad Labem a získal 2. místo.

V úterý 13. 2. vyrazilo pět žáků z pěvecké třídy paní učitelky Nadi Novotné na soutěž v sólovém zpěvu do pořádající ZUŠ Čelákovice. Klavírní doprovod obstarala paní učitelka Růžičková.

Ve velké konkurenci se naši neztratili, a tak můžeme s radostí konstatovat, že Nella Holzbauerová, Max Klábík a Tereza Holíčová obsadili ve svých kategoriích první místa a postupují do krajského kola.

Emma Křížková a Ellen Soprová získaly ve svých kategoriích druhá místa.

Ve středu měla odjet děvčata z tanečního oboru do Čelákovic, moc pilně trénovala a těšila se na svou soutěž. Pro vážnou zdravotní indispozici jejich

učitelky Bány Dastychové však výprava nakonec musela zůstat doma. I to se někdy stává. Nezbyvá než doufat, že se paní učitelka brzy uzdraví a děvčata si na příští soutěži vše vynahradí.

Ve čtvrtek a v pátek soutěžili naši dechaři v Říčanech, Vítek Maleček obsadil 2. místo mezi klarinetisty, Maruška Hlaváčková byla rovněž druhá mezi hráči na trubku, Emma Šilhánová skončila druhá mezi zobcovými flétničkami a Maxík Kejmar ve stejné kategorii zvítězil a postupuje do krajského kola! Na klavír doprovázely paní Iva Štrýcnlová a Adelína Růžičková, přítomni byli i páni učitelé Pospíšil a Novotný.

HRÁLO SE NA BICÍ A DECHOVÉ NÁSTROJE, ZPÍVALO SE

Na závěr bych rád poděkoval soutěžícím dětem – nepodlehly trémě ani cizímu prostředí a předvedly krásné výkony. Postupujícím budeme držet palce v březnových krajských kolech. Poděkování patří i jejich pedagogům za trpělivou přípravu a odborné vedení i jejich účast při samotné soutěži.

V době, kdy vzniká tento článek, si děti užívají jarních prázdnin a nástroje jsou určité „po zásluze“ odloženy kamsi do skříně. Já ale věřím, že budou po prázdninách zase „nalezeny“ a budeme všichni společně pokračovat v pilné práci a přípravě. I na příští soutěže...

Roman Novotný

ÚSPĚCH LÍBEZNICKÉ VÝTVARNICE

Veronika Hrabětová, žákyně 8. ročníku líbeznické školy, získala krásné 3. místo v krajském kole výtvarné soutěže **Náš kraj** za svoji práci Osobnosti Středočeského kraje. Blahopřejeme!

Šárka Mišurcová

Veronika Hrabětová

foto -zs-

abc
123
ABC LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

V termínu od 4. do 9. února odjelo 32 žáků sedmých tříd líbeznické školy na lyžařský výcvik. Sněhové překvapení je čekalo až po 160 km od domova. Ubytování v hotelu Churáňov bylo na jedničku. Vleký jsme měli v dosahu kolem hotelu – celkem tři.

SNĚHU BYLO NAŠTĚSTÍ DOST, VŠICHNI LYŽOVALI S ÚSMĚVEM

Kopce pokryté třpytivou vrstvou sněhu a krásné, až pohádkové počasí nám umožnily lyžovat každý den. Po dvou dnech výcviku se zařadili mezi lyžaře i ti, kteří na lyžích nikdy nestáli. S radostí tak lyžovali všichni účastníci výcviku. Byl to opravdu zdařilý „lyžák“.

Lze už jen doufat, že lyžování se třeba stane pro některé oblíbeným sportem i přesto, že se často odehrává ve velmi proměnlivých podmínkách.

Radka Kostková

Parta lyžařů

foto Radka Kostková

ARCHA 2018

V pondělí 12. 3. proběhlo v líbeznickém Komunitním centru Archa vystoupení úspěšných recitátorů školního kola Poetického setkání. Přišli se podívat příbuzní, učitelé a kamarádi účinkujících. Jednalo se vlastně o generální zkoušku na přehlídky a soutěže v uměleckém přednesu, ve kterých nás budou

tito recitátoři ve druhém pololetí školního roku reprezentovat (například recitační soutěž Macharův Brandýs).

Akce proběhla již tradičně pod záštitou paní knihovnice Alexandry Dančové. Žáci všem divákům připravili hezký kulturní zážitek. Přejeme jim v letošní recitační sezoně hodně úspěchů!

Šárka Mišurcová

Úspěšní recitátoři školní soutěže

foto Šárka Mišurcová

**Základní škola
a Základní umělecká
škola Líbeznice**

**přijme
zahradníka/zahradnici.**

**NÁSTUP MOŽNÝ
IHNEDE.**

Praxe v oboru vítána.

Životopis zasílejte:

dunajova@zslibeznice.cz

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOPKY

VELKÝ ÚSPĚCH LÍBEZNICKÉ ATLETIKY

S velkou radostí jsme přijali zprávu, že se **Matěj Špicl** stal historicky prvním medailistou oddílu Atletika Líbeznice na přeborech Středočeského kraje mladších žáků a mladších žákyň, které se konaly 11. února 2018 v Praze na Strahově. Na závodech vybojoval pro Líbeznice ve velké konkurenci tři medaile, a to v disciplínách skok daleký (3. místo), vrh koulí 3 kg (3. místo) a skok vysoký (2. místo). Členem našeho atletického oddílu je Matěj od začátku jeho založení – od roku 2015. Všichni mu moc gratulujeme a přejeme, ať se mu i nadále daří. Velké díky patří hlavnímu trenérovi Tomáši Pšeničkovi, podporující rodině a celému líbeznickému atletickému týmu. Již se těšíme na další nové líbeznické naděje – a že jich není málo!

Tým Atletiky Líbeznice

Matěj Špicl

foto archiv Atletiky

TANEČNÍ ŠKOLIČKA NATÁČELA DO PLANETY YÓ

Starší žačky Taneční školičky Mgr. Dany Gregorové si mohly vyzkoušet paddle board jógu před kamerami pořadu *Planeta Yó*. Užily si přitom nejen zábavu, ale i lekcí rovnováhy. Vše zvládly na jedničku, i když udržet se na prknech a ještě k tomu cvičit je celkem nesnadný úkol. Podívejte se do archivu pořadu za březen.

Vlasta Gernerová

Trénink rovnováhy

foto Petra Hajská

KDYŽ BURÁCÍ CELÁ CHRUPAVKA

Dalo by se napsat – obyčejná sobota někde v obyčejné vesničce, někde ve Středočeském kraji. Ale to by nebyla pravda. Jsme v Líbeznicích 20. ledna tohoto roku a tato sobota nebude vůbec obyčejná, a jak se později ukáže, bude skvělá, úžasná, prostě líbeznická.

Atletický oddíl Líbeznice pořádá 2. ročník halových závodů v hale Na Chrupavce. Kdo si vzpomíná, jak dopadl první závod před rokem, ten jistě uzná, že se opravdu vyvedl. A jaký bude letos?

Brzo ráno se v hale objevuje několik dospěláků a začíná příprava. A jde jim to skvěle, zkušenosti se projevují. Však patří do atletického oddílu, který pracuje již přes dva roky. A jejich odměnou jsou rozzářené oči dětí, malých atletů, a jejich stále větší zájem o sportovní dění. A dnes těch dětí bude opravdu hodně.

NA STARTU JE 98 BORCŮ

A už přicházejí, někdo by řekl „mrňata, prfata, děti“, ale to by se moc mylil – to jsou opravdoví závodníci a sportovci, kteří dokážou na sportovišti nechat i část svého sportovního srdíčka. A nikdo nebude sám. Každá skupina má svého trenéra – vodiče, který se o ni stará a připravuje jí na sportovní klání. Každý závodník má také své sportovní číslo.

A tito malí závodníci začínají plnit halu, jejich rodiče a příbuzní zase ochozy pod střešou. A co je čeká? Běh na 150 metrů, hod medicinbalem, trojskok a běh na 300 metrů. A najednou je v hale 98 přihlášených dětských borců.

Závody se rozjíždějí, běh na 150 metrů, hala začíná buráct, hala začíná žít. První rozběh, druhý rozběh a pak další a další. Celkem tři pády, našťásti bez jakékoli újmy, a sportovci vždy vstanou a doběhnou, nevzdají se, bojují tak, jak je to učí v Atletice Líbeznice. Pak souběžně závody v hodu medicinbalem a trojskokem. Opravdu urputné zápolení a ochozy fandí. Každý má jeden zkušební pokus a pak tři už závodní. Čas běží rychle a začínají rozběhy na 300 metrů. A to je pořádná porce metrů. Všichni jsou úžasní, všichni doběhnou,

Malí atleti na startu

foto archiv Atletiky

nikdo se nevzdává. To už neburácí hala, to už burácí celá Chrupavka! To se musí zažít, tam se musí být!

TO BYSTE MUSELI ZAŽÍT!

A následuje hodina oddechu, rozhodčí sčítají body a připravují hodnocení každého závodníka. A věřte, že nikdo neodejde s prázdnou, tak úžasné výkony je třeba odměnit. Přichází konečné vyhlášení

vítězů a všech, kteří dneska sportovali. A mimo to – každý ze závodníků je odměněn upřímným a bouřlivým potleskem. Nesmí chybět společná fotografie závodníků a trenérů – však jsou všichni ze sportovní rodiny atletického oddílu Líbeznice.

A pak se řekne... obyčejná sobota, obyčejná vesnice... ale ne v Líbeznicích!

Jarda Maier, Atletika Líbeznice

LÍBEZNÉ TANČENÍ – 4ELEMENTS

Taneční školička Mgr. Dany Gregorové, s podporou obce Líbeznice, připravuje audiovizuální taneční

a hudební komponovanou show v líbeznickém divadle Pavla Kožíška. Spojením čtyř žvlů (4Elements), tance a zpěvu vznikne unikátní vystoupení připravené přímo pro Líbeznice.

Přijďte 3. června do divadla za tancem a uměním!

Vlasta Gernerová

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

RÁDCOVSKÝ KURZ ZÁVIT

O víkendu 19. až 21. ledna se konala akce skautského střediska WILLI Líbeznice pod názvem RK Závit. Jednalo se o ukončení rádcovského kurzu včetně přezkoušení, kterým v posledních měsících prošlo několik skautů a skautek. Cílem rádcovského kurzu bylo připravit dospívající členy oddílů na vedení svých družin.

Dopravu na skautskou základnu v Kostelci nad Černými Lesy zajistili vedoucí svými auty. Ještě během

pátečního večera proběhla poslední přednáška o plánování výprav. A hned jsme si mohli teorii vyzkoušet v praxi. Rozdělení do dvou skupinek jsme měli za úkol naplánovat výlet na sobotu. Podmínkou bylo navštívit zříceninu hradu Šember, zajistit jídlo pro družinu a alespoň jednou použít autobus.

DOSPÍVAJÍCÍ ČLENOVÉ SE PŘIPRAVUJÍ NA VEDENÍ SVÝCH DRUŽIN

V sobotu ráno jsme podle připraveného scénáře vyrazili směrem na Šember. Vedoucí v rolích neposedných a zvědavých dětí na nás dohlíželi, jestli se během celého dne dokážeme vypořádat s různými situacemi, které mohou nastat a které nám sami připravili. I přes klasické zimní počasí se sněhem a větrem v zádech se oběma družinám podařilo za-

dání splnit a všichni se v odpoledních hodinách vrátili zpět na základnu. Po pozdním obědě, kterým byl buřtguláš, uvařený ze společného proviantu, následovaly hry. Ty museli opět připravit účastníci rádcovského kurzu, které v neděli čekaly závěrečné zkoušky. V pozdních hodinách jsme ještě stihli noční hru v okolí klubovny s luštěním šifry, po níž jsme se již uložili ke spánku.

Během nedělního dopoledne vedoucí vytvořili na základně šest stanovišť, na kterých účastníky kurzu přezkoušeli ze získaných znalostí a vědomostí. Následovalo ústní vyhodnocení našich výkonů a myslím, že všichni mohli být spokojeni. Na šroub (závit), který jsme symbolicky dostali při zahájení rádcovského kurzu, všem zúčastněným přibyla poslední matka. Na zpáteční cestě jsme se zastavili na tvrzi Tucharazy, kterou nám představil její majitel a umožnil nám slavnostní ukončení rádcovského kurzu.

Ondřej „Oříšek“ Hlavín

Na Tvrzi Šember

foto Pavlína Černožorská

📅 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

11. 3. 1544 narozen italský básník Torquato Tasso – *Dobytí Jeruzaléma, Šeptání noci*

12. 3. 1922 narozen americký spisovatel Jack Kerouac – *Na cestě, Dharmoví tuláci, Satori v Paříži*

20. 3. 1828 narozen norský dramatik a básník Henrik Ibsen – *Heda Gablerová, Peer Gynt*

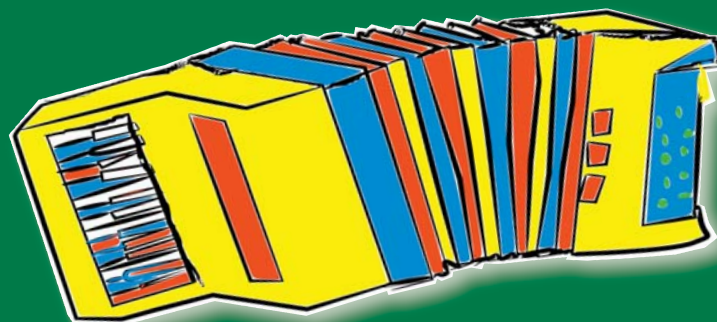
26. 3. 1911 narozen americký dramatik a romanopisec Tennessee Williams – *Tramvaj do stanice Touha, Sladké ptáče mládí, Kočka na rozpálené plechové střeše*

28. 3. 1914 narozen český prozaik Bohumil Hrabal – *Obsluhoval jsem anglického krále, Ostře sledované vlaky, Postřižiny*

29. 3. 1902 narozen francouzský prozaik a dramatik Marcel Aymé – *Pohádky kocoura Moura, Ulice beze jména, Zelená kobyla*

29. 3. 1900 narozen český básník Jiří Wolker – *Host do domu, Těžká hodina*

✉️ POZVÁNKA

Sociální výbor Obce Líbeznice a Obecní knihovna Líbeznice srdečně zvou občany na již tradiční setkání s harmonikou, a to v sobotu 28. 4. 2018 od 15 hodin v Komunitní centrum Archa (Martinova 142)

OPIS ZE ŠKOLNÍ KRONIKY

Školní rok 1980/1981

Slavnostního zahájení se kromě obvyklých hostů ze SRPŠ, MNV a patronátních závodů JZD, AERO zúčastnila se i místopředsedkyně Rady ONV Praha-východ s. B. Faltysová spolu s okresním školním inspektorem Josefem Samkem. Po poslechu projevu ministra školství byla v jídelně školy upřádána beseda s učitelským sborem a hosty.

Z 9. tříd vystupují 43 žáci. Na střední školu bylo přijato 14 dětí. Na čtyřletý učební obor s maturitou bylo přijato 5 žáků. Na učební obor na 40 měsíců 22 žáků.

Do pracovního poměru odcházejí 2 dívky.

Záporem byla skutečnost, že se nám nepodařilo v letošním roce opět získat žáka do vojenské školy. Předběžně byli přihlášení dva žáci, jeden nevyhovoval kádrově a druhého těsně před zkouškami přesvědčila rodina do učebního poměru.

Činnost Klubu internacionální družby (KID) obnovil ředitel školy ve spolupráci se ZO SČSP (Svaz československo-sovětského přátelství). Uspořádal besedu u samovaru s pirožkami (samovar zapůjčila s. Vondrášová, pirožky opatřilo SČSP) a besedu se s. uč. Marcelou Drdovou o jejím studijním pobytu v SSSR. Zúčastnili se jí nejen členové KID, ale i učitelé. Vyučující ruštináři organisují dopisování dětí do SSSR a s. J. Žabková organisuje prodej ruských časopisů. Soudružka Libuše Jahodová pak prodejní výstavku sovětské literatury. V rámci oslav 1. máje jsme přijali na škole sovětskou delegaci a pobesedovali s ní.

BĚHEM ŠKOLNÍHO ROKU SE KONALY PĚVECKÉ, VÝTVARNÉ A RECITAČNÍ SOUTĚŽE

Na škole proběhlo během školního roku nejméně 15 různých soutěží: Dukelský závod branné zdatnosti, Vzduchovková soutěž, Sokolovský závod branné zdatnosti, Partyzánský samopal, stolní tenis, odbíjená, vybíjená, Pionýrská stezka odvahy, pěvecká a recitační soutěž, výtvarné soutěže: Vojáci – přátelé pionýrů, Děti – pozor, oheň, Děti, mír a umění, Příšli včas, Volební programy v našich obcích.

Celým školním rokem se prolínala snaha výchovných pracovníků přiblížit dětem historii KSČ. Kladem byla hlavně pomoc soudruha Ladislava Šily, bývalého předsedy MNV, VO KSČ a SRPŠ. Tento písemně zpracoval své vzpomínky z historie KSČ v obci. Také členové VO KSČ v Líbeznících ochotně svou účastí na besedách přiblížili dětem dřívější život.

V průběhu roku bylo uspořádáno několik dalších zdařilých besed: s příslušníky VU 5936, se členy LM, s dlouholetým funkcionářem OV SČSP s. Vlčkem, s náčelníkem štábu CO (Civilní obrana) s. Kostrounem k výročí CO, se zasloužilými členy VO KSČ, s poslanci MNV v Líbeznících a s předsedou VO SSM.

Na závěr školního roku obdrželi vystupující žáci na slavnostním shromáždění na MNV občanské průkazy. Rozloučení se školou pak bylo uspořádáno v Síní tradic na slavnostní veřejné schůzi KSČ spolu se zástupci patronátních závodů.

Rovněž rozloučení se ředitelem školy bylo provedeno v závěru školního roku. Soudruh V. Vacek působil na zdejší škole od r. 1958. I svoje zápisy ukončil před začátkem nového školního roku. Tím také končí zápisy v této knize. Pro nového ředitele školy soudruha Luboše Nováka je připravena již nová kniha kroniky a bude mu předána 24. 8. 1981.

Zapsal Václav Vacek, ředitel školy.

Oslavy MDŽ

foto Google

Recitace budovatelských básní

foto školní kronika

AD Beseda k Vítěznému únoru

foto školní kronika

„KDYŽ VENKU PRŠÍ...

... dají se dělat jen dvě věci. A já karty nehraji.“ V konvencemi a společenskými pravidly sešněrovaném 19. století mohla tuto větu veřejně prohlásit jen jedna, konvencím se vymykající žena. Narodila se 1. července 1804 v Paříži v rodině důstojníka Maurice Dupina a byla pokřtěna jménem Aurora. Celým jménem pak Amantine Aurore Lucille Dupinová.

Otce ztratila velmi záhy a její matka, baletní tanečnice, svěřila péči své dcery babičce z otcovy strany. Babička byla nemanželskou dcerou Maršála Moritze von Sachsen a žila šlechtickým životem na zámku ve vesnici Nohant v kraji Berry. Tam Auroře Dupinové poskytl první základy vzdělání bývalý kněz Deschartres, vykonávající zde funkci lékaře a lékárníka a zabývající se přírodními vědami. Ve studiích pokračovala v internátu při klášteře anglických jeptišek. Dospívající Aurora se vrací zpět do kraje svého dětství a dělá zdravotní asistentku Deschartresovi. Babička ji seznamuje s díly svých milovaných autorů – Voltaira, Rousseaua, Condillaca, Mablyho, Montesquieho...

Toto krásné, takřka idylické období bylo roku 1821 ukončeno. Milovaná babička zemřela. Matka Auroru roku 1822 provdala za podporučíka barona Casimira Dudevanta. Z manželství vzešly dvě děti, syn Maurice, který se stal také spisovatelem, a dcera Solange. Po devíti letech Aurora manžela opustila a odjíždí do Paříže; důvodem bylo jeho hrubé chování k ní i k oběma dětem. Její důvěrný přítel Jules Sandeau ji uvedl do společnosti mladých literátů podporujících například Victora Huga a jiné romantiky v jejich boji proti zkorumpovaným tradicionalistům, dogmatickým klasicistům a jiným představitelům tehdejší reakce. Toto prostředí zachytí později v románu *Horác*.

SVÉ PRVNÍ ROMÁNY VYDÁVÁ POD PSEUDONYMEM GEORGE SAND

Aurora Dudevantová se této pařížské bohémě připodobnila mimo jiné tím, že začala nosit mužský šat a snažila se zajistit nezávislou existenci literární činnosti. Tak se zrodil mužský pseudonym George Sand. Vydává pod tímto pseudonymem své první romány *Indiana* (1832), *Valentine* (1832), *Lélia* (1833). V románu *Indiana* vyjádřila „oprávněný protest“ proti tehdy platným zákonům, podle nichž „existence ženy v manželství, v rodině a ve společnosti“ je životem tvořená ve všem podřízeného muži. Honoré de Balzac viděl v tomto románu „reakci pravdy proti fanaticnosti, přítomnosti proti středověku, intimního dramatu proti tyranii historického žánru“. Ohlas *Indiány* mezi kritiky a čtenáři vytvořil pro Georges Sandovou možnost existenčního zajištění; vlivný kritik Gustave Planché jí nabídl stálou spolupráci s časopisem *Revue des Deux Mondes*.

Tyto první literární úspěchy Sandové umožnily, aby se stala plně nezávislou ženou navzdory platným zákonům, zvyklostem a mravům, proti nimž protestovala svými „ženskými“ romány. Nebyla to cesta snadná – aby si vydělala na živobytí, musela psát i tehdy, když jí chyběla inspirace, chuť a síla k tvůrčí práci. Život si nezjednodušovala ani svými intimními vztahy k básníkovi Mussetovi či později k Chopinovi. Přátelství s Michelem de Bourges, přesvědčeným republikánem a soudním obhájcem účastníků lyonského povstání textilních dělníků (1834), umožnilo Sandové seznámit se s dalšími utopickými socialisty a republikány.

Díky svému soukromému životu však získala inspiraci k napsání románu *Vandrovní tovaryš* (1840). Následuje román *Rodové tajemství* (1837) a *Consuelo* (1843). A někde mezitím nachází svá další témata pro psaní, jako je venkov a venkovský lid, například romány *Jana* (1844), *Mlynář z Angibaultu* (1845), *Malá Fadetka* (1849) či *Mistři Dudáci* (1853).

Překvapením pro nás může být fakt, že Sandová (podnícena svými polskými přáteli Mickiewiczem a Chopinem) uveřejnila dvě rozsáhlá pojednání o husitských vojevůdčích Janu Žižkovi a Prokopu Holém, které označila za předchůdce francouzské revoluce. Toto období českých dějin chápe však jinak – místo náboženského střetu zde totiž vidí střet sociální.

I v českých literárních osobnostech měla své obdivovatele – Boženu Němcovou, Karolínu Světlou nebo Josefa Václava Friče. Sestra Karolíny Světlé Žofie Podlipská přeložila do češtiny román *Consuelo* a neměla by zůstat v opomenutí ani její rozsáhlá a přehledná studie o George Sandové, uveřejněná na pokračování v časopise *Květy* roku 1872.

To, co bychom vyčetli z jejich románů, statí a článků, by se možná dalo jednoduše shrnout do slovního klíče v tom smyslu, že Sandová zůstala po celý život věrna svému romantickému hledání pravdy a utopickému sociálnímu ideálu. Jenže každý člověk je mnohovrstevný a o Auroře Dudevantové to lze tvrdit dvojnásob. Žila bohatý kulturní, společenský a milostný život. Nebála se psát a říkat nahlas, co si myslí, a jistě si získala také spousty nepřátel. Ale jen když je člověk doopravdy autentický a nadmíru jen svůj, pak může oslovovat své okolí,

protože jeho myšlenky budou vždy originální a nebudou mít nikdy prošlou lhuťu starých časů. Tak je to i u George Sandové.

Když 8. června 1876 zemřela, nevěnovala jí současná oficiální literární kritika téměř žádnou pozornost. Je to s podivem, zvláště je-li její dílo tak rozsáhlé a počet jejich románů přesáhl číslo sto. Jejího pohřbu se zúčastnil jen hlouček vesničanů a tři spisovatelé: Gustave Flaubert, Alexander Dumas mladší a Ernest Renan.

„Klidně si říkejte, že má zápletka nestojí za nic, a vysmívejte se nepravděpodobnosti některých situací; když se však porozhlédnete do okolí všech těch lidiček, dětí mé fantazie, a jejich příhod, uvidíte svět, v němž jsem si nic nevymyslila, svět, který existoval a který byl mnohem bizarnější než mé postavy a všechny zvraty jejich osudů: mohla bych vlastně říci, že to, co je na mé knize nejnemožnějšího, je právě to, co se opravdu stalo.“

George Sandová, Nohant, 15. září 1854

Alexandra Dančová

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme březnovým jubilantům: Kettnerová Jiřina – 88 let, Barborová Věra – 87 let, Nováková Růžena – 81 let, Jelínek Jaromír – 81 let, Horký Otto – 80 let, Trgíňová Jiřina – 70 let, Zahradka František – 70 let, Hrdinová Jarmila – 70 let, Makal Pavel – 60 let, Štembera Jiří – 70 let.

Družina Stopařů Vás zve na:

UKLIÐME SVĚT UKLIÐME ČESKO 2018

**sobota
7. dubna**

- Pojďme společně uklidit Líbeznice!
- Sraz bude v **9 hodin** před budovou klubovny Na Chrupavce. Předpokládaný konec ve 12 hod.
- S sebou si vezměte dobrou náladu, pracovní rukavice a pevnou obuv.

Kontakt: stopari.libeznice@email.cz, 725 500 851

- Akci pořádáme ve spolupráci s obcí Líbeznice.
- Těšíme se na všechny pomocníky!

Mladý strážník z.s.

UKLIÐME SVĚT, UKLIÐME ČESKO

Ve spolupráci s obcemi Líbeznice a Bašť pořádá Mladý strážník, z. s. pod záštitou Obecní policie Líbeznice dne **7. 4. 2018** úklid v rámci akce Uklidmě Svět, uklidmě Česko v k. ú. obcí, konkrétně alej Beckov a větrolam podél komunikace z Líbeznice na Bašť.

Sraz dobrovolníků je v **8:30 hod.** za OÚ Líbeznice u hasičské garáže.

Na závěr již tradičně proběhne na Beckově opékání buřtů.

ZAHRADNICTVÍ U HŘIŠTĚ

Martina Velechovská Hlavní 171, Bašť

Velký výběr:

balkónové květiny pro vaše truhlíky a terasy, mnoho odrůd a barev, sadba květinová i zeleninová (rajčata, papriky, okurky, salát, kedluben, zelí, ...).

Doplňkové zboží (zemina, hnojiva, ...).

Nákup přímo u zahradníka

Otevíráme
10. dubna!

Sezónní prodej každoročně otevřeno pouze od 10. dubna do 31. května
OTEVŘENO DENNĚ včetně sobot a nedělí
8 - 12 a 13 - 18 hod.
proti fotbalovému hřišti, parkování uvnitř zahradnictví
mobil: 603 844 844

Vše vypěstováno v našem zahradnictví

KVĚTNOVÁ DISKOTÉKA

ZPÁTKY V ČASE DO EURODANCE 80. A 90. LET

(Back in time to the eurodance 80's and 90's)

Vstupné **100 Kč**
předprodej v kavárně
Žlutá karta nebo při vstupu na akci

DJ Dino

18. 5. 2018 / 20:00

Sportovní hala Na Chrupavce Líbeznice

Pořádá Kulturní výbor obce Líbeznice

Základní škola a Základní umělecká škola Líbeznice
Vás zve na

přednášku

„Beseda o stravování“
s nutriční terapeutkou paní Danou Šimovou

Termín konání: 17. 4. 2018 od 17 hodin
Místo konání: Jídelna ZŠ

Stonožka Líbeznice ve spolupráci s oddílem Atletika Líbeznice
všechny srdečně zve na

**Duhové
atletické
závodů
pro děti**

neděle
15. dubna 2018

registrace 9.30–10.00
start závodu 10.00

Areál Duhovka
u ZŠ a ZUŠ Líbeznice

DISCIPLÍNY ATLETICKÉHO ČTYŘBOJE

- 60 m (sprint)
- běh na 200/400 m
- hod kriketovým míčkem nebo raketkou
- skok do dálky

BĚŽECKÉ ŠTAFETY TÝMŮ – 8×100 m nebo 4×200 m

Pro děti narozené v roce 2004 a mladší
Startovné 50 Kč za dítě
Běžecké tretry povoleny.

Více informací na www.stonozka.net.
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

31. ročník turistického pochodu

**MÁSLOVICKÁ
ŠLÁPOTA**

aneb Šlapeme do Máslovic stloukat máslo

sobota 14. dubna 2018

TRASY:

22 km: Praha–Máslovice, start pod Libeňským záměčkem (8–9 h)
12 km: Líbeznice – Máslovice, start u obecního úřadu (9,30–10 h)
16 km: Kralupy n. Vlt. – Máslovice, start před vlakovým nádražím (9–10 h)
10 km: Klecany – Máslovice, start v Klecanech na náměstí (9,30–10 h)
9 km: Kralupy n. Vlt. – Máslovice, start před vlakovým nádražím (9–10 h)
8 km: Odolena Voda – Máslovice, start před ZK Aero (9,30–10 h)
6 km: Řež – Máslovice, start u lávky (9,30–10 h)
3 a 5 km: okolí Máslovic, start u pokladen (10–12 h)

Popis tras na jednotlivých startech. Startovné a odměny v cíli.
Startovné/vstupné: 50 Kč

PROGRAM NA NÁVSI:
11–15 hodin:

- stloukání másla ● zdobení perníčků
- tvořivé dílny ● soutěže
- stánky s občerstvením a řemeslnými výrobky
- hudební country skupina Máslovické drnkačky (11–13 h)
- divadlo pro děti (13 h)
- hudební vystoupení (14–16 h)

V muzeu kromě stálé expozice o výrobě másla i nová výstava Ptáci na vodě a u vody.
Jednotné vstupné do muzea 10 Kč.
Kontakty: www.maslovice.cz, ou@maslovice.cz, tel.: 724 191 246.
Změna programu vyhrazena.

///Knihovna Líbeznice

NOC S JOSEFEM LADOU

SOBOTA
7. dubna 2018
od 12:30 hodin

- výlet na výstavu
- hry, soutěže, četba
a nocleh v knihovně

**Spacák,
karimatku
a polštářek
s sebou**

VZHLEDEM K OMEZENÉ KAPACITĚ JE NUTNÁ REGISTRACE DĚTÍ OSOBNĚ V KNIHOVNĚ Určeno pro děti od 6 do 12 let

www.knihovna.libeznice.cz
KnihovnaLibeznice

Akce probíhá ve spolupráci s:
OBLASTNÍ MUZEUM PRAHA-VÝCHOD
Brandýs nad Labem – Stará Boleslav

AWEPE MODEL ve spolupráci s kluby železničních modelářů
a s podporou obce Líbeznice

**pořádá výstavu
železničních
modelů
všech
měřítek**

LÍBEBONA 2018

20. – 22. 4. 2018

Ve sportovní hale Na Chrupavce Líbeznice

Pá 20. 4.: 14.00–19.00

So 21. 4.: 9.00–19.00 • Ne 22. 4.: 9.00–15.00

železniční modely a moduly v měřítku T, Z, N, TT, H0, 0, LGB a pětipalcová zahradní železnice • modely, které nebyly ještě nikde vystavovány
• modulová železnice v délce přes 40 metrů • prodej železničních modelů a modelářských potřeb • výstava papírových modelů • workshopy pro děti i dospělé • jízdy na pětipalcové zahradní železnici • dětský koutek s dřevěnými vláčky • v sobotu venkovní doprovodný program
• občerstvení v kavárně Žlutá karta • doprovodný program v kavárně • informační koutek „Co na železnici ve volném čase?“

Vstupné: **dospělí 110,- děti a důchodci 70,- rodina (dva dospělí a dvě děti) 310,-**

JEDU EDU!

Pro vzdělávací projekt JeduEdu! hledáme:
**LEKTORY ZÁJMOVÝCH KROUŽKŮ
 PRO DĚTI OD 4-15 LET**

Baví vás práce s dětmi a chcete je učit novým věcem?
 Přijďte se k nám a uče děti "hrát si jinak".

Co získáte?

- Proškolíme vás a dáme vám k dispozici metodologii
- Získáte nové informace v oblasti STEM
- Nabízíme rovné podmínky a přátelský přístup
- Odměna od 200 Kč za hodinu

Výhodou je časová nenáročnost.
 Výuka bude probíhat v odpoledních hodinách.
 Můžete se také zapojit do našich workshopů a příměstských táborů.

Zajímá vás to? Zavolejte na číslo **730 540 290**
 nebo napište na e-mail: marketa.amorim@stem-education.cz.
 Více na www.jeduedu.cz.

Pojďte s námi učit trochu jinak a mnohem lépe!
STEM Education s.r.o.

WIZARD SKATE & CONTEST DARKSIDE

21. 4. 2018 LÍBEZNICE OPEN AIR

PROGRAM		DARKSIDE STAGE	
10 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰	ŠKOLA SKÁTEBOARDINGU	12 ⁰⁰ - 00 ⁰⁰	VIRCZ CHERW ADEPTH
12 ⁰⁰ - 13 ⁰⁰	REGISTRACE		VAPA TABY MELMEC
12 ⁰⁰ - 13 ⁰⁰	START		RUEN LVCAS RIDER
17 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	FINÁLE		MIKE HELPER SALI
18 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	BESTTRICK	FOOD & BAR SUPPORT	
18 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	HIPPIE JUMP	MIYAGI'S GRILL / T.N.T BAR	
19 ⁰⁰ - 20 ⁰⁰	VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ	VSTUP DO AREÁLU 120,-	
STARTOVNÉ 50,-			

meatfly, SKATESHOP, SHOCK, EBI, P, M, G, S, T.N.T

Zveme Vás do nově
 otevřeného **SPORT BARU**
 (bývalá vinotéka-dřevák)
 na **Mělnické** v Líbeznicích.

Nabízíme točené pivo Radegast,
 kvízové soutěže, šachové
 turnaje... - dárek
 pro každého **10. hosta.**

OTEVÍRACÍ DOBA
14.00 - 24.00 hod.

Zahradkáři Líbeznice
 vyhláší
 foto soutěž na rok 2018.

Kategorie:
1/ KVĚTINOVÝ TRUHLÍK
**2/ KRÁSNÝ POHLED
 DO ZAHRADY**

Přihlašte své fotografie
 do soutěže v období
KVĚTEN-ČERVENEC 2018
 na adresu: alena.krb@seznam.cz

Těšíme se na vaši účast a výsledek se dozvíte
 na Líbeznickém posvícení 8. září 2018.

Kalendář akcí pro rok 2018

15. 4.	Duhové atletické závody
30. 4.	Čarodějnice
12. 5.	Vejšlap povodím mratínského potoka
13. 5.	Den matek v ZŠ Líbeznice
Květen	Kolem kolem Líbeznic
3. 6.	Líbezně tančení – 4Elements
9. 6.	Líbeznické bludičky
16. 6.	Dětský den a Mamutfest
21. 7.	Sejdeme se na náměstí
25. 8.	Country večer
8. 9.	Posvícení
15. 9.	Líbeznický koloběh
Říjen	Vejšlap povodím mratínského potoka
25. 11.	Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina